

سفر تاریخی "مارکو پولو" جهانگرد معروف ایتالیایی به آسیا (1271م)

در اواسط قرن سیزدهم میلادی، دو برادر ونیزی که از خانواده ایتالیایی "پولو" بودند و در اروپا به بازرگانی اشتغال داشتند، در یکی از سفرهای تجاری خود در جنوب روسیه، به سبب وقوع جنگی در منطقه، راه بازگشت خود را مسدود یافتند...

در اواسط قرن سیزدهم میلادی، دو برادر ونیزی که از خانواده ایتالیایی "پولو" بودند و در اروپا به بازرگانی اشتغال داشتند، در یکی از سفرهای تجاری خود در جنوب روسیه، به سبب وقوع جنگی در منطقه، راه بازگشت خود را مسدود یافتند و ناگزیر راه سرزمین‌های مجهول آسیای میانه و شرقی را پیش گرفتند. در آن زمان، چین، مغولستان، ترکستان شرقی و ایران در تصرف جانشینان چنگیزخان مغول بود. پس از بازگشت برادران پولو به اروپا، مارکو پولو در 24 آوریل 1271م به اتفاق پدرش راهی چین شد و مدتی در این سرزمین و جزایر جنوب شرقی آسیا به سیاحت پرداخت. او پس از سفر بیست و چند ساله و مراجعت به وطن در دهم اکتبر 1291م، سفرنامه‌ای به نام عجایب در زمینه ویژگی‌های جغرافیایی چین، ترکستان، مغولستان و بخشی از آسیای جنوب شرقی به رشته تحریر در آورد. وی در این کتاب از رایج بودن پول کاغذی در چین، وجود فاضلاب، پل‌های بلند، آتش‌نشانی و پست و... سخن گفته است. این نکات برای اروپاییان نیمه وحشی و نادان قرن سیزدهم میلادی باورکردنی نبود. از این رو ونیزیان، مردان خانواده پولو را مورد تمسخر قرار می‌دادند و آنها را دروغ‌زن و گزافه‌گو می‌خواندند. قبل از مرگ مارکو پولو، یارانش از او خواستند تا مطالب دروغ سفرنامه‌اش را معلوم کند. ولی او جواب داد که همه مطالب درست است و سرزمین چین عجایبی بیش از این دارد. با این همه، سفرنامه مارکو پولو تا مدت‌ها کتابی پردروغ شمرده می‌شد تا اینکه گسترش جهانگردی، صحت گفته‌های وی را ثابت کرد.